

AMERISKA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 131

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, JUNE 3D, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

Ponesrečil se je mladi farmar Rudolf Štrubel v Pueblo, Colo. Sosedovi golobi so mu delali škodo, in ko je to omenil sosedu, mu je ta rekel, naj jih strelja. Opazil je golobe, da mu zopet delajo škodo, pa je vzel puško in lopato, da bo z njo počistil jarek. Golobe so ga opazili in prej zleteli, ko je začel na nje streljati, in ko je prišel na njivo, je položil puško na tla in začel z delom. Nesreča je pa hotela, da ko je puško prijel, se je ta sprožila in strel mu je šel pod desnim ramenom. Odpeljan je bil v bolnišnico.

V Waukeganu je umrl rojak Josip Petrovič, star 37 let. Ranjki je bil doma iz Hotederšice. Zapuška vdova, sina in hčer. V Waukeganu je tudi umrla rojakinja Jennie Seliskar, stara 25 let. Zapuška moža in sinčka. Istotam je umrla Elizabeta Pustaver, stara 47 let. Bila je doma iz vasi Setnice, fara Polhov Gradec. Zapustila je moža in dva sina ter osem hčera.

Koncem meseca aprila se je pripeljal v Buenos Aires, Argentina, večje število naših rojakov iz stare domovine. Med temi so bili: Alojz Šušteršič iz Velikega Dola pri Komnu na Krasu, Avgust in Josip Komel iz Kromberga pri Gorici, Josip in Karla Kreševič iz Račic pri Novem Gradcu, Acidalia Jurman in hčerka iz St. Petra pri Čedadu, Emilija Kožuh iz Oseka pri Šempasu in Dinko Božina Smirčić iz Premude v Dalmaciji.

Za tekočo operacijo je umrla v Buenos Aires, Argentina, rojakinja Matilda Požar, rojena Penko iz Koč pri Postojni. V Argentini je dospela pred šestimi leti, in zapuška moža, sestro Justino in več sorodnikov.

"Prosveta" v zadnji uradni številki piše: "Proč z deficitom iz naših vrst! Če bi člani vedeli, kaj ta beseda pomeni, bi mogoče se res "deficitizma" znebili.

Iz Moundsville, W. Va., se poroča, da se je tam smrtno ponesrečil pri delu rojak Martin Prah, star 49 let in doma iz Čerenuč pri Kostanjevici na Dolenjskem. Tu zapuška žena in dva odrasla otroka.

Trije obstreljeni v rudarskem štrajku

Birmingham, Ala., 2. junija. Pri Muscoda rudniku v bližini tega mesta je nastal štrajk rudarjev, ki kopljejo v železnih jamah. Včeraj je prišlo do spopada med policijo in rudarji. Trije možje so bili obstreljeni. Slednji so člani neke druge uniije, ki ni hotela iti na štrajk na poveljje unijskih voditeljev. Eden izmed obstreljenih je kritično ranjen in se bori s smrtjo v bolnici. Več drugih delavcev je bilo lahko ranjenih.

Proti zlatim rudnikom

Včeraj popoldne sta odpotovala iz Clevelanda Mr. Frank Lunka in Mr. Vinko Levstik proti Boise, Idaho, in dalje proti Pioneersville, Idaho, kjer imajo Slovenci obsežne zlate rudnike. Mr. Lunka je tajnik družbe, ki producira precej zlata vsak mesec. Obema srečno pot in mnogo uspeha!

* Na Dunaju je bil včeraj otvorjen 28. esperantski kongres.

Bivši cesar pripravljen za pot v Genevo

Gibraltar, 2. junija. Sem je došel včeraj bivši abesinski cesar Haile Selassie, ki dela Angležem velike preglavice, dasi so ga z največjim dostojanstvom sprejeli. Včeraj je Haile Selassie sprejel v avdijenci ameriške, angleške in francoske častnike, toda ni govoril dosti, pač pa samo omenil, da je pri dobrem zdravju in da ima mnogo načrtov za bodočnost. Pozneje je pa izjavil, da se bo napotil najbrž v Genevo, kjer je sedež Lige narodov, rekoč, da ima še vedno mnogo zaupanja v Ligo narodov, ki bo nadaljevala s sankcijami napram Italiji. Toda predno bo Haile Selassie šel v Genevo, se bo posvetoval z angleškim zunanjim ministrom.

Tretja politična stranka je nemogoča v Zedinjenih državah

Chicago, 2. junija. Tu so se sešli zastopniki raznih političnih prepričanih, da skušajo in ustanovijo poleg republikanske in demokratske stranke še eno politično stranko v Ameriki. Toda ideja je propadla takoj prvi dan.

Predlog, da se skliče zastopniki raznih mišljenj v Detroitu na dan 5. septembra, da položijo temeljni politični stranki, je bil takoj prvi dan poražen. Delegati so se končno domenili, da bodo podpirali farmersko-delavsko stranko, kakor jo imajo v državi Minnesoti.

Končno so se delegati domenili, da podelijo governerju države Minnesote, Olsonu, izredno moč, da po nasvetu 25 zastopnikov raznih političnih prepričanj pozneje skliče "narodno zborovanje." Predno so se delegati po enodnevnem posvetovanju razšli, so sprejeli pa platformo, v kateri med drugim zahtevajo sledeče:

Odprava vseh monopolov. Javno lastovanje vsega narodnega bogastva. Zvezni socialni program, katerega naj podpirajo visoki davki na osebno dohodnino in na dedščine. Upeljava 30-urnega delovnika, ne da bi se plače kaj znižale.

Oblast najvišje sodnije, da zavre postavbe narejene po kongresu, se mora odpraviti. Kongres sam naj dela postavbe, ki morajo biti veljavne. Vsaka vojna se mora preprečiti, in vlada mora financirati dolgeve farm in ne računati od posojil več kot en odstotek in pol obresti.

Manjše plače

Več tisoč delavcev in delavk v Clevelandu bo trpelo radi najnovejših razsodb najvišje sodnije v Washingtonu, ki je razsodila, da je postava glede minimalnih delavskih plač neustavna. Posledica tega bo, da se bo po vsej deželi začela agitacija, da se sprejme dodekate k ameriški ustavi, ki daje kongresu pravico določevati plače v raznih podjetjih. Toda to bo izzvalo velik boj po vsej Ameriki.

Poštni dohodki

Clevelandski poštar O'Donnell naznanja, da so znašali dohodki pošte v Clevelandu za mesec maj \$780,000, ali za 8 odstotkov več kot ob istem času lanske leto. * 150 uslužbenecv in strežnic v Polyclinic bolnici v New Yorku je šlo na štrajk.

Utilitetne družbe iščejo kontrolo nad Zedinjenimi državami

Washington, 2. junija. Kakih 100 senatorjev in kongresmanov, ki pripadajo obem političnim strankam, je danes podpisalo manifest, v katerem trdijo, da skušajo utilitetni in bančni interesi dobiti kontrolo nad Zedinjenimi državami.

Omenjeni interesi so na delu, da izvolijo predsednika in večino kongresmanov, ki bodo poslušni velikim interesom. Kongresmeni svarijo vlado, da nastopi takoj, predno se zadeva razvije v ogromen škandal.

Utilitetne kompanije so se organizirale v vseh večjih mestih, kjer že izvajajo delno kontrolo nad lokalnimi vladami. Sedaj skušajo narediti pritisk na narodno vlado. Vse delo utilitetnih družb je naperjeno proti vladni kontroli velikih interesov.

Kongresmeni ne zamerijo utilitetnim družbam, kot so brzojavne, električne in plinske ter telefonske družbe, ker tožijo na najvišji sodnji, da dozeženo, če so postavbe glede javne kontrole veljavne, pač pa zamerijo, ker utilitetne družbe tožijo v skoro vseh večjih mestih dežele razne mestne vlade, ki imajo mestne elektrarne.

Večinoma so vse take tožbe brez pomena, toda veljajo družbe silne svote denarja, katere stroške kompanije zaračunajo poslovnemu fondu, in morajo končno odjemalci plačati v obliki računov za te tožbe.

Med kongresniki, ki so podpisali omenjen manifest je tudi Vic Donahey, senator iz države Ohio ter kongresman Crosser iz 21. okraja.

Farmerske žene v gostih pri predsedniku

Washington, 2. junija. V Washingtonu se je zbralo tisoče farmerskih žensk iz vseh delov dežele. Predsednik Roosevelt jih je povabil v Belo hišo. Tisoče žensk se je odzvalo in imele so prijetno zabavo v Beli hiši in na vrtu. Računa se, da je bilo zbranih 6500 farmerskih žensk na prostorih pred Belo hišo, ko je govoril Roosevelt, ki je izjavil, da je bil dosledno prijatelj ameriških farmerjev, kar je tudi dokazal.

Vihar v mestu

Sinoči okoli 8:30 je prihrumel nad Cleveland nenadoma vihar, ki je trajal samo pet minut, toda ni samo ohladil ozračja, pač pa naredil tudi za \$25,000 škodo. Vihar je porušil več streh, podrł mnogo dreves in brzojavnih drogov. Pet oseb je bilo ranjenih, v Detroitu sta pa bili dve osebi v viharju celo ubiti.

Več sedežev

V League parku, kjer se igra profesionalni baseball, bodo dne dni zgradili nadaljnjih 5,700 sedežev, tako da bo v parku prostora za 32,000 ljudi.

V mestni bolnici

Včeraj popoldne je bil odpeljan v mestno bolnišnico Chas. Skebe, 840 E. 154th St. Obiski so dovoljeni.

Doma iz bolnice

S Svetkovo ambulanco je bila domov pripeljana iz Huron Rd. bolnišnice Mrs. Josephine Bajt, 20931 North Vine St. Za enkrat obiski na domu niso dovoljeni.

Umetniška razstava

V Clevelandskem muzeju se te dni vrši razstava slik najbolj priznanih umetnikov. Ocenjevalci so sprejeli tudi štiri oljnate slike našega jugoslovanskega umetnika g. Prusheka, kar je gotovo častno priznanje našemu umetniku in vsemu narodu sploh. Ta razstava bo odprta do 7. junija. Gospod Prusheček ima tudi v clevelandskem mestnem avditoriju razstavljeni dve sliki. Ta razstava je sekcija za Veliko jezersko razstavo. Galerije so v 3. nadstropju severne strani avditorija. Ta razstava je odprta od 8. do 10., dokler ne bo uradno odprta razstava ob jezeru. Obe ti dve umetniški razstavi so velikega pomena za javnost in vsak, komur je le mogoče, naj si to ogleda.

Jako važen sestanek

Progresivna trgovska zveza sklicuje sestanek vseh trgovcev St. Clairskega okrožja v četrtek večer, 4. junija v SND na St. Clair Ave. soba št. 1, novo poslopje. Prošeni so tudi tisti trgovci, da pridejo, ki so že člani te zveze. Vljudno je vabljen vsak trgovec, da pride na ta sestanek, ker gre za dobrobit vsakega.

Trgovske nagrade

Sledeči so upravičene do nagrad, ki jih daje Progresivna Trgovska Zveza od serije "D."

72130	\$15.00
44916	5.00
125602	5.00
29973	5.00
20255	5.00
11950	5.00
93278	5.00
123671	5.00
113847	5.00
88553	5.00
80378	2.00
62898	2.00
71455	2.00
50407	2.00
119817	2.00
80324	2.00
124220	2.00
15032	2.00
37165	2.00
87174	2.00

Lastniki teh števk naj se zgledajo s svojimi kuponi pri August F. Svetek, 478 E. 152nd St., ne kasneje kot 13. junija, 1936, ker po tem dnevu nagrade niso več veljavne.

Vehovec in ograja

Borba med councilmanom Vehovcem, policijo in zdravstveno oblastjo v Clevelandu še ni končana. Kot smo že poročali je councilman Vehovec podrł ograjo ob vzožju 156. ceste, kar je ovirala dohod ljudem k jezeru. Mestne zdravstvene oblasti so sedaj izjavile, da voda onodod ni zdrava, da celo nevarna za kopanje, zlasti za otroke. Voda je prepojena z nesnago in bakterijami, ki povzročajo mrzlico in razne kožne bolezni. Toda councilman Vehovec tega ne veruje in je izjavil, da če bodo zdravstvene oblasti postavile novo ograjo ob vzožju 156. ceste, da jo bo zopet razbil. Pri tem pa zna Mr. Vehovec priti v navskrižje s postavo, in policijski prosekutor Frey že govori o varantu.

Zadušnica

Za pokojnim Frank Opalekom se bo darovala v četrtek ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida maša zadušnica. Prijatelji ranjkega so prijazno vabljeni.

Prislaši dr. Townsenda pričujejo, da je velik despot

Washington, 2. junija. "Dr. Townsend je velik avtokrat, despot in tiran in bo moral svoje mnenje na vsak način spremeniti," je pričal pred kongresnim odborom včeraj Rev. Alfred Wright iz Clevelanda, ki je načelnik dr. Townsend gibanja v Clevelandu.

Poleg Rev. Wrighta so pričali še štirje drugi uradniki Townsend organizacije, in vsi so izjavili, da je vodstvo organizacije v zanikernih rokah in da dr. Townsend nikomur ne pusti svobodno izražati besedo.

Obenem so vse priče se izjavile, da zasluži kongres priznanje, ker je vpeljal preiskavo, ki je prinesla na dan marsikaj zanimivega in koristnega. Med drugim je Rev. Wright tudi povedal, da ko je dobil brzojav od kongresnega odbora, da pride v Washington na pričevanje, da mu je dr. Townsend brzojavil, naj se ne briga za poziv.

"Dr. Townsend mi je zagrozil, da če bom šel pričat v Washington, da me bo vrgel iz Townsend organizacije, pri kateri sem direktor. Toda nisem se oziral na poziv Townsenda in slednji se boji pahniti me iz organizacije."

Wright je tudi povedal, da je poslal iz Clevelanda \$33,000 Townsend organizaciji in da on dela zastoj. Tekom zadnjih dveh tednov so dohodki padli za 50 procentov radi kongresne preiskave.

Za zvezo nezadovoljnih proti Rooseveltu

New York, 2. junija. Časopis The New York Herald Tribune prinaša na prvi strani uredniški članek, v katerem svetuje, da se združijo vsi nezadovoljni demokrati in republikanci in skupno nastopijo za poraz predsednika Roosevelta. Časopis svetuje, da imenuje republikanska narodna konvencija v Clevelandu za podpredsedniškega kandidata demokrata kot je n. pr. bivši governer Ely, Newton D. Baker ali pa senator Byrd. Nadalje pravi časopis: "Kandidat, ki ga bo izbrala republikanska konvencija prihodnji teden v Clevelandu ne bo samo kandidat republikancev, pač pa tudi kandidat milijonov demokratov, ki so nezadovoljni z administracijo predsednika Roosevelta."

Korist od razstave

Ko bo velika jezerska razstava v Clevelandu končana in bodo podrli stavbe in poslopja, pa bodo pustili ogromno vrtno poslopje, ki je veljalo \$50,000, in obenem tudi štiri akre cvetlic in grmičevje, kar so zasadili na razstavnem prostoru s stroški, ki presegajo \$200,000. S tem bo olepšano jezersko procelje in Clevelandčani bodo imeli priložnost radovati se ob pogledu na najbolj pestre cvetlice.

Dva tisoč milijonov

Zvezna zakladnica je razpisala pretekli ponedeljek ponudbe za dva milijona dolarjev posojila. Tekom šestih ur je dobila vlada dovolj ponudb, tako da je bila prisiljena zavrniti vse nadaljne ponudbe.

* Trgovci, ki igra na borzi, se ne razlikuje od delavca, ki na koncu tedna zapije svoj zaslužek.

Dr. Townsend namerava "zajeti" Ameriko

New York, 2. junija. Dr. Townsend se je včeraj ponašal, da bo njegova organizacija pri prihodnjih volitvah zajela Zedinjene države in prepodila Roosevelta iz Washingtona. Dr. Townsend je tudi izjavil, da se je tudi Rev. Coughlin pridružil anti-Roosevelt silam, dasi Rev. Coughlin ni v zvezi s Townsendom. "Če bo predsednik Roosevelt ponovno izvoljen, tedaj dobi Amerika najhujšega diktatorja," je rekel dr. Townsend. "Roosevelt lahko spremeni 3,000 taborišč gozdne armade v vojaška taborišča in nastavi na vrat bajelet vsakomur, kdor se ne strinja z njim. Vsak drugi je boljši kot Roosevelt," je končal dr. Townsend svoje bahate besede.

Brezposelni delavec je ubil pet oseb in samega sebe

Dayton, Ohio, 2. junija. Walter Johnson, 41 let stari brezposelni delavec, je ubil včeraj svojo ženo Luetto, štiri svoje otroke izmed sedmih, nakar je sam sebi končal življenje. Mrtvi otroci so: Marietta 6 let stara, Elsie 10 let, Walter 12 in Rose Marie 15.

Ko sta prišla ostala dva sina, Horace 18 let star in Wilbur 16 let star domov, sta videla očeta stati med vratmi stanovanja s puško v rokah. Oče je rekel: "Pravkar sem ubil vašo mater, vaše tri sestre in brata. Ali želite živeti ali pa hočeta iti za bratom in sestrami?"

Na smrt prestrašena sta brata odgovorila, da bi rada živela, nakar je oče šel navzgor v svojo sobo in se ustrelil. Policija je našla njegovo ženo v eni izmed spalnih sob. Glavo je imela vso razbito. Morale je tam ležati že od zadnje sobote.

Horace in Wilbur sta povedala policiji, da nista znala za smrt matere. Oče jima je povedal, da je mati bolna in da ne smeta hoditi v njegovo spalnico. Horace dela, dočim Wilbur hodi še v šolo.

Politikarji prihajajo

Včeraj je došel v Cleveland cel štab voditeljev predsedniške kampanje za senatorja Boraha. Vsi so prepričani, da bo Borah imenovan od republikancev za predsedniškega kandidata. Nastanili so se v hotelu Cleveland. Ob istem času so pa dospeli tudi voditelji, ki načeljujejo gibanju, da dobi nominacijo gov. Landon iz Kansasa. Prepričani so, da nihče drugi ne more dobiti nominacije kot Landon.

Dva milijona

Za razne stavbe in priprave za utoritev velike jezerske razstave se je dosedaj potrošilo že nad dva milijona dolarjev. En milijon dolarjev so dobili samo delavci v plačah. Skupni stroški razstave bodo znašali, ko bo vse gotovo in ko bo razstava zaključena, \$28,000,000. Tekom 100 dni, ko bo razstava odprta, bo zaposlenih na razstavnih prostorih do 7500 mož in žensk.

Manj bankrotov

Tvrdka Dun in Bradstreet poroča, da je bilo v maju mesecu le 22 bankrotov, napram 108 bankrotom v maju mesecu lanskega leta in 268 bankrotom v maju leta 1934.

Najvišja sodnija ubila poslavo glede minimalnih plač

Washington, 2. junija. Najvišja sodnija, ki je ubila že toliko postav, ki so dajale delavcem boljše plače in delavske razmere, med drugimi NRA in Guffey premogarsko postavo, je ubila včeraj tudi postavo države New York glede minimalne plače za ženske delavke in otroke.

Najvišja sodnija je mnenja, da minimalne plače ovirajo svobodo kontrakta. Toda tozadevno je bila najvišja sodnija močno razcepljena. Pet sodnikov je spoznalo postavo glede delavskih plač neveljavno, dočim so štirje trdili, da je veljavna. Večina vselej odločuje.

Newyorkška državna postava je določala, da morajo n. pr. lastniki perilnic plačati ženskim uslužbenkam najmanj \$12.40 na teden. Postava je bila narejena na prizadevanje governerja Lehmana.

Z razsodbo najvišje sodnije je pa ubita tudi enaka postava, ki jo ima država Ohio in ki je sedaj tudi neveljavna. Enako postavbo v nekaterih drugih državah.

Komisar za javna dela države New York je izjavil, da pomeni razsodba najvišje sodnije zgubo za milijone žensk, ki bodo sedaj na mlošt in nemlošt prodane izkoriščevanju od strani delodajalcev, ki jim bodo nudili od \$2.00 do \$5.00 na teden plače.

"In kar je še bolj žalostno," je nadaljeval komisar, "je dejstvo, da bodo izkoriščevalni delodajalci dobili posnemovalce v boljših delodajalcih, ki sicer radi plačajo poštene plače. Sedaj bodo pa radi izkoriščevalcev prisiljeni, da tudi oni znižajo plače, ker sicer ne morejo tekmovati v industriji."

Tudi sovjeti so vpeljali razkošne vlake

Moskva, 2. junija. Prvi razkošni vlak sovjetske Rusije je danes za poskušno odpeljal iz tukajšnje glavne postaje. Vlak ima poseben voz, v katerem se nahajajo brivci, nadalje poseben voz za otroke z vsemi mogočimi igrači. Tudi kopalnica se nahaja na vlaku. Vlakovo osobje je uniformirano kot so strežniki v boljših hotelih v New Yorku. Imajo zlate gumbe in našive. Vlak je opremljen tudi z radio aparati. Tudi čistilnica oblek se nahaja na vlaku, ki je odpeljal iz Moskve proti Krimu.

Zamrznjene banke

Clevelandski vlagatelji, ki so imeli na predvečer bančne krize v letu 1933 skoro \$217,000,000 v treh večjih bankah, so do danes dobili izplačanih \$72,000,000. Te banke so: Union Trust, Guardian in Standard Trust banka. Računa pa se, da so ljudje dobili še mnogo več, ko so prodajali bančne knjžice ali zamenjavali za razno blago. Največ je plačala dosedaj Union Trust banka in sicer 50 odstotkov. Vse vloge izpod \$10.00 so bile izplačane. Guardian banka je izplačala dosedaj 20 odstotkov, Standard Trust banka pa 15 odstotkov. Pričakuje se, da bo letos še pred božičem razglašena nova dividenda na večini izmed omenjenih bank.

* Unijski brivci v New Yorku, 13,000 po številu, so se zopet vrnili na delo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50, Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00, Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po razmašicah: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00, Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DESSEVE and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879

83 No. 131, Wed., June 3, 1936

Anglija in ostale evropske države

Nedavno se je odpravil bivši angleški minister zunanjih zadev in vodja vladne konservativne stranke, Sir Austen Chamberlain na potovanje po Evropi. Ob tej priliki je obiskal mesta Dunaj, Prago, Budimpešto, Beograd in Bukarest.

Tu je šlo za važno študijsko potovanje, ki ga je Chamberlain podvzel, da sam prouči važna podonavska vprašanja in da potem o svojih vtisih poroča angleški vladi. In domneva se tudi, da je imel Chamberlain s seboj neko zelo važno vprašalno polo angleškega zunanjega ministrstva, na katero bi rad pri posameznih državah dobil točne odgovore, ker želi imeti Anglija jasno sliko o položaju, preden začne novo politiko v Evropi, ki je po sramotnem zlomu Zveze narodov postala neobhodno potrebna.

Torej — za kaj gre? Francija in Anglija imata baje v rokah zanesljive informacije, da Nemčija spet nekaj pripravlja in sicer to pot na nemški in češkoslovaški meji. Francoski in angleški listi so bili zadnje dni polni raznih namigavanj, da je napetost v srednji Evropi velika in da postajajo posebno odnosi med Nemčijo in Češkoslovaško skrajno slabi.

Češkoslovaška in Avstrija torej pritiskata na zapadne velesile, posebno na Francijo, Francija pa na Anglijo, da je treba nekaj ukreniti, in sicer hitro ukreniti, da bo tako Avstriji kakor Češkoslovaški zagotovljena takojšnja pomoč, če bi jo nenadoma napadli Nemci.

Francija pa lahko pride svoji češkoslovaški zaveznicu na pomoč samo čez italijansko ozemlje. Torej je po načrtih francoske diplomacije na vsak način treba spraviti skupaj zvezo med tistimi državami, ki se neposredno boje nemškega udarca, to je med državami rimske trozveze — Italija, Avstrija in Madžarska — in med Češkoslovaško ter Francijo. Pripomniti pa je treba, da zdaj ne gre več za kake navadne pogodbe in pakte o medsebojnem sodelovanju in medsebojni pomoči, marveč enostavno za vojaško zvezo in točno izdelane skupne generalštabne načrte, po katerih bi se takoj pričele pomikati armade, če bi Nemčija na avstrijski ali češkoslovaški meji napravila kako sovražno dejanje.

Francija je v skrbi za svojo lastno varnost zanemarjala varnost svojih vzhodnih zaveznikov. V interesu svoje lastne varnosti je dopustila, da je Italija zadala smrtni udarec Zvezi narodov, tisti Zvezi narodov, ki je bila še edina zaščitnica malih držav. V interesu svoje lastne varnosti, sili in potiska v ospredje tisto Italijo, ki se je danes srednjeevropske države resnično boje. Nastopila je nevarnost, da bodo male države morale opustiti vsako računanje na francosko zavezništvo ter poiskati same sredstva za svojo obrambo. Francoska zunanja politika je to nevarnost dobro spregledala in sedanjí načrt, kako odpomoči Avstriji in Češkoslovaški, je že neke vrste kompenzacija, ki jo Francija nudi svojim zaveznikom.

Francija ima pa pripravljen še neki novi načrt, ki ga je neki francoski častnik prezgodaj vrgel v javnost. Francoska vlada želi, da bi preosnovana Zveza narodov dobila na razpolago zračno brodogradnjo bombnih letal, ki bi imelo svoje izhodno letališče na Češkoslovaškem, odkoder bi ta letala lahko takoj odletela z bombami na nevarne točke Evrope. Načrt v tej obliki je fantastičen in neresen, kakor je bilo neresno vse besedičenje o armadi Zveze narodov. Toda za to fantastično zunanostjo se skriva dobro osnovana zamisel, da bi omenjeni zavezniški v srednji Evropi, katerim bi se pridružila še sovjetska Rusija, imeli svoje skupno vojni letališče na Češkoslovaškem. Francija bi na ta način pripeljala sovjetsko Rusijo v srednjo Evropo in ji izročila nadzorstvo nad svojimi zavezniki v boku Nemčije, dokler bi ona sama bila preveč zaposlena na Porenju.

Razumljivo je, da se je hotela angleška vlada sama osebno informirati o položaju; kakor tudi izvedeti za mnene srednje-evropskih držav, preden se začne obvezno razgovarjati s Francijo in Nemčijo o vojnih nevarnostih, ki vstajajo izza novooborožene hitlerjevske Nemčije.

Rev. M. Jager:

Očetovska proslava

Očetovska proslava! Prvič v dan je določen sicer na drugo naši slovenski naselbini! Prva, nedeljo v juniju, toda tedaj naki bo imela program, res primerno očetovski proslavi. Kakor smo mi od sv. Vida prvi priredili pravo materinsko proslavo, tako tudi mi prvi prirejamo očetovsko proslavo z njej primerim programom.

Nad vse primerno je, da se od časa do časa posebej izkaže čast ljubozni mater. Nič manj primerno pa je, da se prav tako izkaže čast tudi skrbi in žuljem očetov! Zaslužijo to! — In to bomo stericli pri sv. Vidu prihodnjo nedeljo 7. junija zvečer v prvi ob Baragovega zbora pri dvorani šole sv. Vida. Očetovski

živu v spomin prikladal nekdanje prijetne čase v domači vasi. In še jaz mislim par besedi spregovoriti o tem, ali naj so naši očetje in možje res samo za "pede" domov nositi, kakor se tolikrat sliši... — To je v kratkem spored, program naše letošnje Očetovske proslave. Več o njem vam bom še sporočal v časopisu.

Vstopnina je 40c, in prepričan sem, da nihče, ki bo navzoč, ne bo dejal, da je bila previsoka, da ni dobil zadosti za ta denar. Začetek bo pa točno ob 7:45 zvečer. — Gotovo si pridržite to nedeljo zvečer, da pridete na Očetovsko proslavo v dvorano šole sv. Vida. Na veselo svidenje!

Prigode s potovanja

Piše J. Potokar, Cleveland, O.

10. aprila.—Jeruzalem.—Ta dan, to je veliki petek, je bil posvečen sv. krajem v mestu Jeruzalemu. Mesto je še precej ohranjeno, zlasti srednjeveško. Sedaj ima 60,000 prebivalcev. Večinoma so pravoslavni Grki, 15,000 je Mohamedancev. Mesto je bilo utrjeno s 4 km dolgim zidom, kateri je bil do 12 m visok ter ima 34 stolpov in 8 vrat, kar so zgradili Turki l. 1542, ko je rimski poveljnik Tit l. 70 p. Kr. mesto razdejal, sta ostala neporušena samo še 2 stolpa stare trdnjave. Mesto samo pa leži 789 m nad morskimi višino.

Naš jutranji obisk je veljal cerkvi Božjega groba. Po ozkih ulicah, ki so slabo tlakovane, zamazane, polne smradu, smo končno prišli do cerkve, ki je od zunaj vsa podprta z železnimi travertini. Ves trg je bil poln občinstva, raznih narodnih noš in v postnih oblekah. Ker biva v Jeruzalemu 34 ver in skoro vse smatrajo tudi to cerkev za svoje svetišče, zato čuva ključke neki Mohamedanec. Ko se vrata odpro, pride kat. duhovščina in se začne sv. obredi na kalvariji, kjer je stal križ Gospodov. Hudo nam je bilo pri sreč, ko smo videli, da so pravoslavni lastniki onega oltarja, kjer je stal nekoč sv. križ. Res je, da imajo sedaj tukaj zraven 2 oltarja, eden posvečen Materi božji, drugi sv. Križu, vendar se nam je zdelo, da bi moral tudi 3 oltar biti last kat. cerkve. Ko so odšli tukaj na kalvariji pasijon in molitve, se je vršila služba božja. Po kakih 10 stopnicah pride-mo v mogočno cerkev, katere kupola se dviguje nad Božjim grobom. Tudi tukaj so Rusi pozidali malo kapelo nad grobom, vendar imajo katoličani iste pravice, kot pravoslavni. Prvotno cerkev je pozidala sv. Helena, mati Konstantina. Pozneje je bila cerkev porušena, križarji so jo znova pozidali. Zravnali so tla tako, da je sedaj pod isto streho kalvarija in Božji grob. Vendar se človeku milo stori, da so nam najbolj sveta tla, kjer se je izvršilo odrešenje sveta, sedaj zanemarjena, katoličani bi že zdavnaj radi pozidali cerkev, pa vlada ne pusti. S težavo smo se prebrinili v kapelo Božjega groba, malo pomolili, pa so že prinesli sv. R. T. s kalvarije v Božji grob. Lepo je bilo petje, peli so dečki nekega zavoda in franc. pevski zbor. Ta cerkev je bila sezidana l. 1810 in je bila kupola obnovljena 1868 in postavljena na 18 stebrih. Ostali prostor je razdeljen med Grke, katoličane in Armence ter Kopte. Tu kažejo še nekatere kraje, kateri naj bi bili v zvezi s trpljenjem Gospodovim, pa ni gotovo.

Križev pot: Via dolorosa. Ob 11 je bil križev pot, procesija se je pomikala po oni ulici, kjer je Gospod nesel križ. Začeli smo tamkaj, kjer je bila nekoč palača Antonija, stanovanje Pilatovo. Ljudje so na glas molili, neki Francoz pa je pridigoval, vročina je bila

huda in gost oblak prahu nas je spremljal, ko smo se pomikali po ozki ulici, kjer kažejo 14 postaj križevega pota. Druga postaja nam kaže kapelo bičanja, flagelatio. Tu imajo franciskani svoj samostan in predstojnik tega samostana je sedaj naš rojak P. Adolf Čadež. Malo dalje stoji cerkev Ecce homo—glejte človek, bese-de katere je spregovoril Poncij Pilat. Zadnja postaja je božji grob. Vendar se ob taki udeležbi in vročini križev pot ne da pobožno in zbrano moliti.

Postrežba v avstrijskem hospicu je zelo dobra, človek se počuti kakor doma. Tudi hrana je naši podobna. Vodi hospic rektor z Dunaja, vicerector pa je sedaj dr. Snoj, tudi Slovenec. Gospodinjstvo vodijo avstrijske redovnice. Popoldan smo šli na Oljsko goro. Pot nas je peljala v dolino Cedron skozi Stefanova vrata. Tu smo si ogledali votlino, kamor je Gospod hodil molit z apostoli in kjer je molil tudi na vel. četrtek, ko so ga ujeli. Takoj zraven je najstarejša cerkev, ki se dviguje nad Marijinim grobom in ne daleč na istem kraju je grob sv. Jožefa. Za te kraje govori najstarejša tradicija. Kakih 70 m od tod je pa vrt Getzemani, kjer rastejo oljke, stare do 800 let in kjer stoji ona lepa nova bazilika sezidana l. 1928. Dvigali smo se po strmi poti po pobočju Oljske gore ter prišli do kraja, kjer stoji kapelica Dominus flevit—Gospod joka. Ta kraj nas spominja na oni trenutek, ko je Gospod jokal nad Jeruzalemskim mestom. Od tu je namreč silno lep pogled na mesto. Šli smo še naprej do vasiče Betfarge, ki leži na razpotju poti, ki pelje v Betanijo. V Betfarge je prišla Marta povedat Gospodu, da je Lazar mrtev. Od tukaj je Gospod slovesno pojezdil v Jeruzalem. Od tu se pomika še sedaj na cvetno nedeljo procesija. V Betfarge so nas oo. franciskani lepo postregli s črno kavo in vinom, da smo utešili žejo, katere je bila naša stalna spremljevalka. Vročina je bila velika, 110 stopinj.

Nazaj grede smo ogledali cerkev Očenaša, kjer smo videli tablo tudi s slovenskim očenašom. Tu bivajo sestre karmeličanke in zidajo novo cerkev. Krasen je razgled z Oljske gore, zlasti z ruskega stolpa. Vidi se Judejska puščava, Mrtvo morje in krasen je pogled na Jeruzalem. Na vrhu gore stoji sedaj pravosl. mošeja kjer je ohranjen kamen ali vrh gore, odkoder je šel Gospod v nebo. Na vnebohod je dovoljeno katoličanom, da tu mašujejo. Lep je sprehod po vrhu Oljske gore, kjer se dviguje poslopje, ki ga je zgradila nemška cesarica, kjer je judovska univerza in biblioteka. Malo pod vrhom je tudi nova češka kolonija redovnikov s kapelico, kjer hočejo Hrvatje postaviti svoj oltar. Slovenci, katere Hrvate vabijo, da bi tudi tukaj postavili oltar smo pa sklenili, da ga postavimo ali v Getzemani ali pa na Sijonu. Večero se je ko smo šli z Oljske gore in zadnji žarki zahajajočega sonca so lepo osvetljevali jeruzalemska svetišča.

11. aprila.—Velika sobota.—Na vl. petek zvečer smo obiskali Božji grob, kjer je velikanski naval ljudi, ki pridejo od vseh strani po blagoslovljeni ogenj. Ljudje govorijo glasno, pljo, jedo, matere dojijo otroke vse v cerkvi okrog kapele in po raznih nadstropjih. Človek je žalosten ko vidi kaj se godi na tem kraju.

V soboto smo šli ogledovat mesto. Obiskali smo takozvani Davidov stolp, katerega zidovje priča o starosti. Ob Jezusovem času je stala tamkaj Herodova palača. To pričajo

na poseben način obsekani kvadri. Tu stoji stara armenska cerkev, okrog in krog pa armenska kolonija. Cerkev sega nazaj v X. st. Okrašen je s španskimi fajansami. Tu je pokopan Jakob mlajši in je ohranjena glava Jakoba starejšega, čigar telo hranijo na Španskem v Composteli. Zanimiva je konstrukcija kupole osmero kraka zvezda. V mali kapeli smo bili priča, ko so duhovniki vpeljevali mater, ki je prinesla kot odkupnino dva golobčka, prav tako, kakor ob času Gospoda. Tu je bilo stanovanje velikega duhovnika Ane.

Najstarejše svetišče, kjer je bila darovana prva sv. maša, daritev nove zaveze je po evenculacum kraj, kjer je Gospod opravil zadnjo večerjo. Tu stoji mohamedanska mošeja. Prostor, kjer je bila hiša sv. Janeza, pri njem je živela tudi Marija in tu umrla, se imenuje sedaj Sion, najlepše svetišče zidano v bajronskega stila od o. benediktincev. Ta prostor jim je poklonil nemški cesar Viljem, ki ga je za drag denar odkupil od Turkov. Tu je stala že lepa cerkev v najstarejših

Razvitje zastave podružnice št. 47 S. Ž. Z.

Garfield Heights, O.—Upam da mi cenj. uredništvo dovoli malo prostora v Ameriški Domovini, da malo opišem, kaj vse se bo vršilo pri naši podružnici, oziroma v Slovenskem Narodnem domu v Newburgu na 80. cesti. Da, le redke so take slavnosti, da bi se razvijale in blagoslovljale zastave med nami Slovenci. Toda članice podružnice št. 47 S. Ž. Z., ne bodo samo razvile svoje prve zastave, ampak bodo ob enem tudi praznovali petletnico obstanka podružnice.

Drage sestre, rojaki in rojakinje, cenjeno občinstvo sploh! Pet let ni še tako dolga doba, toda če premislimo, da zadnjih pet let niso bila leta z rožicami posuta, ampak je bila težka borba za obstanek. Toda kljub vsem težkočami in neprilikam, smo voljno prenašale, skupno delovale roka v roki in gledale, da se je naša podružnica množila. Skušale smo pridobiti kar največ članic pod okrilje edine ženske organizacije, Slovenske ženske zveze.

Mislim, da ne bo odveč, ako omenim, da je bila naša podružnica prva izmed ostalih, ki je bila deležna časti, da je dobila zlato spominsko knjigo kot prvo nagrado za pridobitev največ članic leta 1931. To nas je okrepilo, da smo potem še bolj delale, da se je naša podružnica množila, da šteje danes do 150 članic. Seveda so podružnice, katere štejejo mnogo več, toda v naselbini, kot je naša, je pa to število naravnost presenetljivo.

Da pa ne bom samo opisovala o napredku pri naši podružnici, me tudi veže dolžnost, da se iskreno zahvalim v imenu podružnice onim članicam, ki so se v pretekli kampanji trudile ter naredile marsikatero stopinjo, da smo dosegle tako lep uspeh ter pomnožile podružnico za najmanj 60%.

Nadalje se želim prisrčno zahvaliti že v naprej vsem svatom in tovaršicam ter vsem ostalim, kateri so obljubili sodelovati pri tej izredni slavnosti. Upam in sem prepričana, da bo program vsem ugajal. Nič ne bo odveč, ako malo opišem potek obširnega programa. Najprvo se vse članice korporativno udeležijo slovesne pete maše ob pol osmih v cerkvi sv. Lovrenca v Newburgu. Sv. maša se bo brala za vse žive in mrtve članice. To bo v nedeljo 7. junija.

Vsem svatom in tovaršicam se v ljubno naznanja, da se prično zbirati ob pol dveh popoldne pri tajnici podružnice,

časih. Križarji so zgradili velikansko cerkev, ki se je dvigala nad prostorom zadnje večerje in v ostalimi sv. kraji. Toda Arabci so vse porušili. Toda mošeja na coenaculum je v gostem stilu in kaže kat. cerkev iz 12. st. Mohamedani pravijo, da je tu pokopan David. Na Sijonu smo obiskali kripto, kjer bi bil primeren prostor za naš oltar. Tu imajo Avstrijci in Ogrji še svoje oltarje. Ogledovali smo si še prostor, kjer je Peter zatajil Gospoda. Tu so o. asumptijonisti pozidali lep samostan in cerkev. Galus cantavio—petelin je zapel. Tu je bila hiša Kaja, kjer je bil Gospod eno noč zaprt. Tu so nedavno odkrili tudi stopnice, po katerih je hodil naš Gospod. Ta kraj leži zunaj sedanjega obzidja, na kraju kjer je bilo ob Gospodovem času središče mesta.

Nazaj grede smo se šli pokloniti tudi varuhu Božjega groba, ki je za patriarhom najvišji cerkveni predstojnik. Prijazni gospod je dal vsakemu rožni venec in križ za spomin.

(Dalje prihodnjič)

Mrs. Helen Tomažič, 8804 Vineyard Ave. Nato se odpeljemo pred SND v Newburg, kjer se bomo uvrstile z ostalimi društvu in posamezniki. Z godbo na čelu bomo skupno odkorakali v cerkev sv. Lovrenca, kjer se bo vršilo blagoslovljenje zastave. Po blagoslovu bomo odkorakali v SND, kateri je samo pol bloka južno od cerkve.

Nato se prične s programom. Zlasti so vabljenе vse nove članice, ker se bo med programom vršil sprejem vseh novih članic potom glavne uradnice. Nato sledijo deklamacije, pevski nastopi in ostali program.

Kaj pa zvečer? Tega se pa v resnici ne sme zamuditi. Vršila se bo igra "Trojčki." Igra je bila že igrana v Newburgu, toda mnogi so želeli, da bi jo še enkrat videli. Vloge so v rokah spretnih igralcev in bo smeja na koše, ker je igra vse vsebine. Od vsega tedna lahko prihranite smeh, da ga vam v nedeljo ne bo zmanjkalo.

Zvečer je pričetek ob sedmih. Vstopnina k vsemu temu bo samo 35c. Po igri bo ples. Zavrteli se boste lahko ob zvoških izvrstnih godbe, ki bo skušala ugoditi starim in mladim. Ravno tako se bo skušalo tudi vse zadovoljiti z izvrstno postrežbo. Vsega bo dovolj na razpolago. Zato ne zamudite priti v nedeljo 7. junija v Newburg, popoldne in zvečer. Pridite na našo slavnost v velikem številu, ki čemer vas vabim v imenu podružnice št. 47 SŽZ. Iskreno pozdravljeni in na veselo svidenje!

Jennie Pugelj.

IZ DOMOVINE

—Otroka sta zakrivila smrt. V ptujsko bolnišnico so pripeljali opečenega 52 letnega hlapca Bračiča Ivana iz Ložine, ki je kmalu za dobljenimi poškodbami umrl. Takrat je njegov gospodar Ivan Kozel trdil, da je hlapec zažigal na travniku dračje in da je padel v ogenj. Orožniki pa so zdaj ugotovili, da se je zgodila nesreča čisto drugače. Gospodar je usodnega dne poslal Bračiča v gozd po drva. Ker je bil hlapec utrujen in omamljen od žganjeku, je v jarku zadremal in trdno zaspal. Domača mladoletna fanta sta hlapca našla v jarku in ga začela buditi. Ker se ni dal zbuditi, sta ga začela oblivati z vodo. Ko pa še to ni zaleglo, sta privlekla od nekod kup slame in jo v njegovi bližini zažgala. Ko je Bračiču že

gorela obleka, se je nesrečnik prebudil. Dobil je tako hude opekline, da je v velikih bolečinah v bolnišnici umrl. Zadeva je ovadena sodišču.

—Nenadna smrt.—Posestnica 40 letna Marija Težakova s Turškega vrha je ostala sama doma, ker ji je bilo slabo, med tem ko se je njen mož z ostalimi domačimi napotil v vinograd na delo. Pri materi je bil le 5 letni sinček, ki se je zelo prestrašil, ko se je mati nenadno zgrudila na tla. Takoj je pohitel v vinograd po očeta. Ko sta se vrnila, sta našla ženo že mrtvo. Zadelo jo je srčna kap.

IZ PRIMORSKEGA

—Požar v Tomaju na Krasu. Pred kratkim je zgorel hlev g. Ucmara, nekdanjega veleposesnika v Tomaju, po domače Polakov. Ta hlev je Ucmar prodal že pred leti Črnetu, trgovcu v Tomaju in mehaniku Orlu iz Šepulj. Ta dva sta iz hleva naredila vsak v svojem delu: prvi skladišče, drugi pa mehanično delavnico. Oba sedanja lastnika, Črne in Orel trpita veliko škodo. Zavarovanja pa sta bila le za 18,000 lir oba skupaj.

—Drobne vesti. — Bogataj Ivan in Trček Leopold iz Črnega vrha sta bila kaznovana na 3,700 lir denarne kazni ter na plačilo stroškov zaradi dveh jugoslovanskih konj.

—V Kobaridu so aretirali 36 letnega Doljaka Ludvika iz Gorice, ker se je pregrešil zoper zakone o javni varnosti.

—V Podbrdu so aretirali Puntarja Stanislava, starega 21 let iz Trtnika, aretirali so tudi 19-letno Ivano Tavčarjevo iz Planine zaradi tihotapstva. Sodišče jo je obsodilo na en mesec zapor.

—Zopet nesreča z granato! Šuligoj Ivan iz Lokavca pri Čepovanu je nevede udaril s poljskim orodjem na skrito granato. Rane niso nevarne.

—Strela je ubila Francu Devetaku v Opatjemselu šest glav živine in zažgala hlev.

—Golob Leopold, ki je služil pri Rutarju Antonu v Koritnici pri Grahovem, je tako nesrečno padel z voza, da je obležal mrtev. Ker ni bil zavarovan proti nezgodam, je bil Rutar naznanjen oblastem.

—Eno leto in osem mesecev zaporu je dobil Car Anton, 34 letni pismonoša iz Idrije, ker je odnesel iz idrijske pošte večje število pisem.

—Viktorja Coljo iz Gabrovce (Komen), ki je padel na bojišču v Afriki dne 12. februarja, ko se je divizija "Sila" borila proti rasu Mulugeti, so odlikovali zaradi hrabrosti.

—Dne 21. aprila so otvorili nov podvoz pod železniškim tirom v Herpeljah. S tem je bil odstranjen prehod čez travnice, ki je bil radi velike važnosti ceste in prometa, zelo nevaren.

Če verjamele al' pa ne

"Ata, kako pravijo gospodarju v kokošji družini?"
"Petelin, drago moje dete."
"In kako se imenuje mama?"
"Koklja."
"Pa otroci?"
"Piščanci."
"Katero pa je potem kokoš?"
"Spač pojdi, paglavec!"

Profesor na višji dekliški šoli ves razjarjen zavpije nad dijakinjami:

"To vam pa povem, da imam jaz raje deset fantov kot eno izmed vas!"

"Tudi me, gospod profesor, tudi me!" se oglasi ves razred kot v koku.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemikem tvirniku K. Maya

"Kdo je tvoj sovražnik?"
Pokazal sem na Nedžir beja.
"Tale —?"
"Da."

"Allah naj uniči njega, njegove otroke in otroke njegovih otrok! Ali nisi bil prijatelj in gost tehle ljudi, prav kakor si bil moj gost? Ali nisi govoril in storil le to, kar je njim v prid? In zato je tvoj sovražnik —? On te je ujel?"
"Da."

"Torej vidiš, koliko je vredno prijateljstvo Nestorijancev!"

"Povsod dobiš dobre in slabe ljudi, med muslimani prav tako kakor med kristjani! Radi nekaj slabih ljudi ne smemo obsoditi in zavreči večine, ki je doobra!"

"Emir, ljubim te in zato se ti je posrečilo, da si mi omehal srce in da sem začel misliti na mir in spravo med nami in Nestorijanci. Pa niso vredni, da jim prizanesemo! Napadli so te, ki te ljubim, in zato bo nož odlečel med nami!"

"Pomislil, da si njihov ujetnik!" sem ga svaril.

"Moji Berwari bodo prišli in me rešili!" je odgovoril ponosno. "Saj so že prišli. Pa preslabi so, da bi te rešili."

"Mnogo tisoč jih bo še prišlo!"

"Ako pridejo, je po tebi! Našli te bodo le mrtvega. Za talca si Nestorijancem in z življenjem boš plačal, ako jih tvoji ljudje napadejo!"

"Torej bom pa umrl. Allah je zapisal v knjigo življenja, kakva usoda me čaka. Nič ne more spremeniti svojega kismet."

"Pomislil, da je melek moj prijatelj! Ali hočeš mojega prijatelja napasti? Tudi mi on ni ničesar hudega storil. Le rais iz Sorda me je napadel."

Sicer pa," sem nadaljeval, ko le ni kazal nobene pomirljivosti, "sicer pa je še nekdo drug tudi za mir in če že mene nečisto poslušati, boš pa njega moral poslušati."

"Kdo je ta, ki bi ga moral ubogati?"

"Ruh-i-kulian."

Zavzel se je. Bal sem se, da gumrijskemu vladarju "Duh votne" ne pomeni nič ali pa vsaj mnogo ne. Pa je le tudi on priznaval njegovo moč —

"Ruh-i-kulian —? Te je obiskal?"

"Sam sem ga obiskal. Naročil mi je, da morate k njemu, ti, melek in rais."

Še bolj se je čutil.

"Jaz —? Kedaj?" je vprašal skoraj plašno.

"Nemudoma."

"Gospod šališ se! Ruh-i-kulian je mogočen duh, jaz pa sem reven, umrljiv človek, ki se mora tresti pred nevidnim duhom."

"Duh votline ni neviden."

"Si ga videl?"

"Da. Tudi govoril sem z njim."

"Pa nisi umrl?"

"Še ne, kakor vidiš!"

"Da, vi emirji iz Frankistana znate občeati tudi z duhovi!"

"Ali ni tudi med vami mnogo takih, ki so govorili z njim, pa še vendar živijo!"

"Govorili so z njim, videli pa ga niso."

"Nisem dejal, da ga boš ti tudi videl. Zapovedal je, da morate vi trije nemudoma k votlini. Ali ne boš ubogal mogočnega duha? Tudi melek pojde."

"Da, tudi jaz pojdem," je pri-trdij melek. "Duha votline moramo ubogati."

"Torej pojdem tudi jaz."

"Vedel sem, da boš ubogal," sem dejal. "Pa — ali ne boš med potom pozabil, da si melekov ujetnik, oziroma, da brez njegovega dovoljenja ne smeš nikamor?"

"Se boji, da bi mu ušel?"

"Previden je. Ali mu boš ob-

ljubil, da ne boš ušel in da se boš prostovoljno spet vrnil v Lizan?"

"Besedo mu zastavim na to!"

Dal mu je roko in melek je vidno vesel dejal:

"Bej, zaupam ti in ne bom ti dal straže na pot, čeprav mi je trenutno tvoja osebnost važnejša ko zakladi zlata. "Ne pojdemo peš, jezдили bomo, tudi ti dobiš konja in boš svobodno jezdil z nami."

"Jezdili bomo?" sem vprašal.

"Mislim, da po tisti strmini ne bo moogče jezditi."

"Šli bomo drugo pot. Daljša je sicer, pa udobnejša je. In ker bomo jezdili, bomo tudi prej na vrhu, ko pa če bi se pehali po tisti strmini."

Pojdeš tudi ti z nami?"

"Da. Pa k Duhu votline bode-te šli sami. Počakal bom na vas zunaj. Tako mi je bilo naročeno."

"Kakor je Duh naročil, tako moramo storiti. Torej pojdemo takoj."

Šele tedaj se je spomnil na raisa.

"Kaj pa bo s temle?" je vprašal.

Hotel sem ziniti, pa rais me je prehitel. Jezno je zagodel:

"Ne pojdem z vami! V Lizanu ostanem."

"Čul si," mu je resno dejal melek, "kaj je Duh zapovedal! Tudi ti moraš k njemu!"

"Le ta tujec je zapovedal. In kar on zapove, me nič ne briga."

"Torej nočeš ubogati Duha?"

"Duha votline bom ubogal. Tega tujca pa ne!"

"Pa je njemu naročil, da moramo priti!"

"Naj mi duh votline sam naroči, ne pa da mi pošilja tegale tujca!"

"Zapovem ti, da moraš z nami!"

"Melek, jaz sem Nedžir bej, rais iz Sorda, in ti mi ne zapovedujes prav nič!"

Melek je bil v zadregi. Gledal me je in ni vedel, kaj bi storil.

Obrnil sem se k malemu Halefu.

"Halef, poišči močnih vrvi!"

"Gospod, tamle v kotu jih je dovolj!"

"Vzemij jih pa pridi!"

Mali je koj razumel. Obrnil se je, sunil spotoma raisa ne ravno vlnudno med rebra, izbral nekaj primernih, močnih vrvi, spletenih iz palminih vlaken, in se vrnil, podjetno ocenjujoč dolgo raisovo postavbo.

Dejal sem meleku:

"Če rais noče prostovoljno z nami, ga bomo pač prisilili. Na konja ga privežemo, ne bo nam mogel uiti."

"Le poskusim!" je grozil rais.

"Kdor se mi približa, tega sunem, kakor si ti sunil Madan-nega moža!"

Toda rais ni računal s Halefom.

"Kaj pravi?" se je namreč ta oglasil.

Dejal sem, da bomo raisa na konja privežali, pa pravi, da bo vsakega sunil, ki mu bo blizu prišel.

"Ma ša 'llah—! Se mu je zmešalo?"

Mali mož je skočil in v hipu je ležal kaljdejec na tleh kakor je bil dolg in širok. Seveda Halef ni imel ravno posebno težkega dela, saj je imel raisroke zvezane na hrbtu.

Komaj da je bil na tleh, že mu je Halef ovil vrvi krog nog, da ni mogel suvati, in v pol minuti je bil trdno povezan ko sveženj blaga.

"Takole! Pa naj suva, če more!" je pihal Halef ves zadovoljen.

(Dalje prihodnjič)

Kako kuje življenje . . .

Ljubi domek, če ga je samo za en bobek

Helen Lee je doživela velik dogodek. Toda ni ji prinesel onega, česar je pričakovala. Zvedela je, kaj je mestno življenje, ki jo je pa razočaralo. Osamljena in zapuščena je zato sklenila, da se vrne nazaj na farme k svojemu možu. Toda k temu se ni dovolj hitro odločila. Zato so jo pripeljali nazaj v domači kraj, v Littlefield v Texasu in zdaj počiva na pokopališču, nedaleč od male farme, kjer je bila rojena, od farme, o kateri je mislila, da jo sovraži, dokler ni končno zbežala v mesto, kjer je upala na veselo življenje.

Na farmah res ni raznih izprememb. Delo in samo delo. Vstati je treba pred dnevom in pomagati pri delu. Potem je treba skuhati moškim zajterk. Po ves dan je delo in ni časa za romantične misli. Ko se stori noč, je treba pomivati posodo.

Tako je bilo vse do časa, ko je Helen dorasla, da je mogla pomagati pri delu in mislila je, da tako življenje ni zanjo.

V tistem času se je udinjal na njih farmi za delavca Malcolm Lee. Bil je čvrst fant in vesel družabnik. Ni preteklo mnogo dni, ko je vprašal Heleno, če bi ga vzela.

"Pa če te vzamem," je rekla, "ali bova šla živeti v mesto?"

Malcolm si je mislil, da bo sčasoma že pozabila na to. Dekleta imajo dostikrat take želje, ko pa postanejo žene, pozabijo na mesta. Zato ji je rekel: "Bova že videla, kako bo, kadar pride pravi čas za to."

Toda ko sta bila oženjena, pa ni hotel nikdar priti tisti pravi čas za v mesto. Nikdar ni bilo dovolj denarja. Zraven tega se je pa Malcolm bal mesta. Nezaupen je bil napram mestnemu hrupu. Znal je pač orati, sejati, opravljati živino, toda takih delavcev v mestu ne potrebujejo. Kako naj se pa v mestu preživita, ko sta vajena samo farme?

Toda Helen je prosila ter ga venomer naganjala za v mesto. Nekega večera sta se radi tega sprla in Helen je spravila svoje stvari v kovčeg, dela klobuk na glavo in rekla:

"Še nikjer nisem bila in ničesar nisem videla drugod. Od kar se spominjam, sem samo delala, delala in delala, od jutra do večera."

"No, kar se tiče dela, bi jaz skromno rekla, da morajo tudi v mestu ljudje delati," je pripomnil mož.

"Da," je rekla Helen, "toda to je drugačno delo in kadar so z delom gotovi, gredo lahko po zabavah. Mene ne obdrži več tukaj. Sovražim farmo in vse skupaj. V El Paso grem!"

Pa je šla. Toda življenje v mestu ni bilo kot ga je pričakovala. Dela za mlade žene v El Pasu ni bilo in kar ga je bilo, ni bilo bogve kaj. Kaj pa pomaga dekletu, če živi v mestu, pa mora zjutraj navsezgodaj skočiti iz postelje, prav kot na farmi, potem hiteti z zajtrkom, se peljati čez mesto v natlačeni ulični železnici, se mučiti ves dan v palnici. Ali pa stati ves dan za prodajalno mizo v trgovini, ineti pri tem sila prijazen obraz, čeprav jo pri tem bole noge, da jih komaj čuti. In ko pride večer, je prav tako izmučena, če ne boli, kot je bila doma na farmi. Ko je z delom gotova, se vleče napol mrtva v kak restavrant na večerjo in tam gotovo ne dobi take hrane, kot jo je bila navajena na farmi, potem pa leze počasi gori po stopnicah v svojo tesno sobico, ki ni niti to-

lika, da bi lahko mačko zavrtel okrog. Potem si dopove, kako nespametna je bila, da je zapustila domači kraj. Vrže se na posteljo in prejoče vso noč.

Tako je prišla Helen do prepričanja, da se je silno zmotila. Neprestano je mislila na domačo polja. Detelja je pravkar v cvetju in potoček za domačo hišo tako prijetno žubori. In mali telček, ki je komaj stal na nogah, ko je šla od doma, je zdaj gotovo že velik in veselo skače po trati pred hlevom. V nosnice ji je nehoti udaril vabljiv vonj po senu, ki ga pravkar spravljajo na svišli.

Odločila se je in pisala možu, da ji je dolg čas. Da se je zmotila, ko je sovražila farmo. Saj človek v srcu ne more nikdar sovražiti kraja, kjer je bil rojen. Zdaj šele ve, da ljubi svoj dom in moža in da bi rada prišla domov, če jo še sprejmejo.

Mož ji je poslal denar za pot. Toda dan pred odhodom iz mesta, se je peljala na izprehod v avtomobilu s poročenim parom, ki je bil tako prijazen z njo. Bilo je to slovo od mesta, ki ji je nudilo toliko razočaranja. In res je bilo slovo, pa ne samo od mesta, ampak tudi od življenja. Zunaj mesta je avtomobil trčil z drugim in Helen je bila ubita. V krsti so jo pripeljali domov na farmo, katero je šele zdaj pričela ljubiti. . .

Jugoslovanski kulturni vrt

Napreduje, zelo lepo napreduje, ta naš vrt. Vsaj po mojem mnenju gre stvar zelo lepo naprej, to pričajo knjige in pa razni sezname, katere imam pred seboj in ako vse to primerjamo lanski kampanji, pridem do zaključka, da v letošnji ne zaostajamo dosti za lansko kampanjo, ki je bila tako uspešna, da se je vse poplačalo, spomenik in pa vse kar je bilo v zvezi s tem. Tudi letos upamo na uspeh. Društva kot posamezniki se odzivajo zelo hvalevredno. Ta mesec, tako upamo, bo dosežen tisočak, kar je že lepo za našo letošnjo kampanjo. Prosimo tista društva, ki še niso prispevala, da to store, da vemo pri čem da smo. Na vsa društva, ki še niso bila poslana pisma, bodo poslana. Ako katero društvo ni prejelo vabilo, naj vpraša kakaj da ni bilo poslano. Pridejo pač eno ali druge stvari, da se pismo morda ne dostavi, ali je napake naslov ali kaj drugega. Vsi ki jim še niso bile poslane pisma, jih bodo dobili. Nekateri so lansko leto mislili, da če oni ne bodo dali, pa ne bo vrta oziroma spomenika. Pa spomenik stoji in tudi vrt bo, vsaj upamo tako. Apeliramo pa tudi na tiste faktorije, ki imajo kaj besede pri mestni ali državni upravi, da tozadevno kaj store, tako kot so storili reprezentantje drugih narodov, katerih vrtovi so že v delu. Pri naših reprezentantih je pa samo pri obljubah in frazah. Od strani naroda, tako centralnega kot okrožnih odborov, se dela in bo uspeh gotov, o tem ni dvoma. Treba pa je tudi nekoliko od drugih strani, če naši reprezentantje pri mestni ali državni upravi res kaj štejejo?

Mi pričakujemo, da se prične skoro z delom, da bo letos dovršeno. Vsaj tako nam je od pristojne oblasti obljubljeno. Sedaj je kampanja v teku in gre lepo naprej. Sicer so pa na delu letos prav tisti kot lansko leto. Tisti možje in žene, ki so delali lansko leto, delajo tudi letos s požrtvovalnostjo, ki je občudovanja vredna. Tisti, ki so nabirali ali delali za Barago, tisti delajo in dajejo po večini tudi za vrt, za Cankarja

in za Gregorčiča. Tako kažejo knjige. Vse darovalce in nabiratelje se priobčja sproti. To pot pa se je nabralo precej darovalcev, katere bom obelodanil tukaj. Denar od teh nam je izročila blagajničarka collinwoodskega okrožja Mrs. J. Pust, ki je že v drugič poslala na centralnega tajnika večjo svoto in sicer za sledeče: Mr. Louis Šimenc 1099 E. 155th St., in Mr. Ant. Šircelj, 873 Alhambra Rd., sta nabrala \$29.75.

Prispevali so: Rev. Ludwig Kuhniz, za olepsavo vrta \$5; John Zulich, \$2.00; Fr. Trlep, \$2.00; Frank Lavrič, \$2.00; Mary Hribar, \$2.00; Ant. Zalar, \$1.00; Ant. Šircelj, \$1.00; Jos. Glinšek, \$1.00; Jim Perotti, \$1.00; Jos. Košmerl, \$1.00; Frank Legatzko, \$1.00; Frank Drašler, \$1.00; Jože Ponikvar, \$1.00; Frank Bitenc, \$1.00; Martin Vilenšek, \$1.00; John Arn, 25c; Mary Kral, \$1.00; Ant. Šega za olepsavo vrta \$1.00, za Cankarja \$1.00, za Gregorčiča \$1.00; Louis Turk za Cankarja 50c; Louis Turk, 50c; John Erbežnik, 25c; Mary Zalar, 25c; John Trček za Gregorčiča \$1.00.

Mrs. Jennie Pust, 15703 School Ave., in Mrs. Jennie Koželj, E. 156th St., sta nabrale \$13.35. Za olepsavo vrta: Neimenovan \$5.00; Matilda Valen, 50c; Mary Intihar, 50c; Mary Prime, 50c; Mary Zupančič, 50c. Dalje so dali po 25c za olepsavo: J. Orehovec, J. Kral, Soklič, Valetič, R. Kalin, M. Zalar, U. Strmole, J. Spilar, M. Kravas. Za Cankarjev spomenik po \$1.00: Katarina Rozman, Mary Najnigar. J. Tomšič, 75c. Za Gregorčiča: Valerija Fidel, \$1.00; Louis Gregorčič, 50c.

Mrs. Jennie Pust, School Ave., in Mrs. Uršula Rovšek nabrali sta 34.00. Prispevali so za olepsavo vrta: Frances Verhovec, \$3.00; Mary Hrastar, \$1.00; M. Pavlin, 50c; Helen Bezek, 50; Louis Izanc, \$2.00; Rozi Planinšek, \$1.00; Angela Pucel, \$1.00; Frances Novak, \$1.00; Mary Matoh, \$1.00; Jennie Pust, \$1.00; neimenovana \$1.00; Karolina Kolar 1.00. Po 50c so dali za vrt: Jennie Zorko, Alice Grošelj, Frances Perko, Mary Žurga, Julija Vidmar, Uršula Rovšek, Terezija Sedej. Neimenovana 50c. Po 25c: Minka Novak, Roje, Jerca Rovšek, Frances Tomšič, Frances Rotar, Katarina Rejc, Mary Kumar, Luka Trček starejši, Mary Tomažič, Mary Novine, Pavlina Kastelic, Anton Kastelic, Josephine Zaman, Frances Tomažič. Za Cankarja: Josephine Šuštaršič, \$1.00. Za Gregorčiča: Karolina Boje, \$1.00; Fr. Jurečič, \$1.00; Frank Pire, \$1.00; Frank Šuštaršič, \$1.00; Frank Kovačič, \$1.00; Mary Klun, 50c; Jennie Mulec, 50c; Karl Benevol, 50c; Josephine Dolgan, 50c; Viktor Bernot, za Cankarja: \$1.00, za Gregorčiča 1.00. John Asseg za Cankarja \$1.00, za Gregorčiča \$1.00.

Mrs. Mary Lušin, 387 E. 162nd St., in Mrs. Ella Starin, Collinwood, sta nabrali \$30.75. Prispevali so: Za Ivan Cankarja: Mr. in Mrs. Ludwig Sanabor, \$1.00; Anton Dolgan, \$1.00; Mrs. Cergol in Ogrinc, \$1.00; Ant. Ogrin, \$2.00; Fr. Jelerčič, \$1.00; Joseph Perme, \$1.00; Jos. Modic, \$1.00; Za Simon Gregorčiča, darovali po \$1.00: John Polc, Mary Ovanin, Mr. in Mrs. Jos. Šabec, Mr. in Mrs. Mike Udovich. Za olepsavo vrta, po \$1.00: Mr. in Mrs. Frank Dolšak, Mr. in Mrs. John Kožar, Mr. in Mrs. Frank Kucner.

Dr. A. A. Urankar za Cankarja \$1.00, za Gregorčiča \$1.00; Mr. in Mrs. Valentin Plešec za Cankarja \$1.00, za Gregorčiča \$1.00; Christ Mandel za Gregorčiča \$1.00; Mr. in Mrs. Zakrajšek za Cankarja 50c, za Gregorčiča 50c; Mr. in

Mrs. Frank Benedikt za Cankarja 50c, za Gregorčiča 50c; Mr. in Mrs. Jos. Sušel za Cankarja 50c, za Gregorčiča 50c. Dr. William Lausche \$4.00 kot oglaš. Po 50 c so dali za vrt. Ludvig Mandel, Mary Mavec, Anna Tekauc, Jos. Spehek, Mary Kuhel. Po 25 centov: Karol Skebe, George Turek, Mary Černe, Moris Mandel, J. Mauser.

Mrs. Mary Urbas in Mrs. Mary Lovko iz Collinwooda sta nabrali 21.00. Prispevali so za Ivan Cankarja: J. Bukovnik \$1.00. Za olepsavo vrta po \$1.00: Eddy Maček, Lucija Romih, Angela Grill, Mary Urbas, Mary Lovko. Po 50c za vrt: Mary Topolko, Agnes Rošel, Joe Milavec, Frances Karis, Mary Perušek, Frances Kremžar, John Hrovatin, Mary Novak, E. Robeda, Emelia Perko, 30c. Po 25c: H. L. Nerly, E. Barnes, Ant. Zupančič, Ana Marinčič, Jennie Gospodarič, Agnes Sintič, Mary Vidmar, Mary Gole, Louise Cinkole, Jennie Turk, Rose Silbert, Antonia Tomle, Amaliya Podjet, Agnes Beck, Antonija Jereb, Mary Mlakar, Mary Kadunc, Frank Sintič, Mary Fortuna, Anna Brodnik, Martin Jerič, Frank Beck, Mildred Marolt, Mary Perušek, Angela Polis, Mary Bradač, Mary Knaus 35c, Mary Blazetič 20c, Mary Konšit 15c. Marijan Tanko za vrt: \$1.00; Andy Maček, \$1.00; J. Klun za vrt 50 c! Teresa Vrljanec 50c.

Mrs. Mary Lušin, Collinwood, je nabrala \$12.00. Prispevali so: Ludwig Radel za Ivan Cankarja \$2.50; John Zalar, za olepsavo vrta \$2.50. Anton Gubanc za Cankarja \$1.00, za Gregorčiča \$1.00. Mr. in Mrs. Hrvatin za vrt 1.00; Anna in Ralph Skolar za Gregorčiča \$1.00. Mrs. Frances Marolt za Cankarja \$1.00; Joseph Kovač za Cankarja \$1.00. Frank in Mary Lušin za olepsavo vrta \$1.00.

Mrs. Ella Starin, Collinwood, nabrala \$10.50. Prispevali so: Anton Navoda za Gregorčiča \$1.00, za vrt \$1.00. Mr. in Mrs. Peter Starin za Cankarja 1.00, za Gregorčiča 1.00! Mr. in Mrs. Ant. Bolko, za Cankarja \$1.00, za Gregorčiča 50. Mr. in Mrs. Frank Vilar za Simon Gregorčiča \$1.00. Mr. Math Tekauc za Cankarja \$1.00. Mr. in Mrs. Anton Sernel, za Gregorčiča \$1.00. Za olepsavo vrta po 50 centov: Mary Jane in Mary Bradach.

Vsem požrtvovalnim nabiralcem kakor tudi darovalcem iskrena hvala. Pripomba: vse to je iz Collinwooda oz. okrožja. Prihodnjič, upamo, da bomo kaj poročali o drugih okrožjih.

Jože Grdina, taj.

Bivši caristi sedaj svobodni v Rusiji

Moskva, 2. junija. Sovjetska kontrolna komisija je končno odnehala v svojem prizadevanju napram bivšim caristom. Vsi nekdanji plemenitaši, privrženci carja in enaki, ki niso bili sovjetskega mišljenja, so v Rusiji dosedaj bili na najbolj nizkem stališču in tudi niso imeli privilegijev, kot delavci. Sovjetska vlada je sedaj vso to razliko med stanovni odpravila. Obenem je kontrolna komisija tudi začela z delom, da odpravi kolikor mogoče birokratizma iz uradov. Birokratizem je danes v Rusiji hujski kot v vseh drugih državah.

15 članov Črne legije se zagovarja na sodniji

Detroit, 3. junija. Včeraj se je v tem mestu začela obravnava proti 15 članom Črne legije, banditske organizacije. Vsi so obdolženi rop, umora in požiga. Ob tej priliki se pričakuje tudi, da bodo prišle na dan razne skrivnosti Črne legije. Dosedaj so vsi aretiranci še dosledno molčali.

Velik štrajk v tovarni pisalnih strojev

Syracuse, N. Y., 2. junija. — Še vedno je štrajk delavcev v Remington Rand tovarni, kjer se izdelujejo pisalni stroji. Na štrajku je še vedno 7500 delavcev. Unijski delavci zahtevajo 20 odstotkov zboljšane plače in zopetno zaposlitev sedemnajstih odslovljenih unijskih delavcev. Omenjena kompanija ima svoje tovarne še v sedmih drugih mestih v raznih državah.

Abesinija razdeljena v tri pokrajine

Rim, 2. junija. Laški kabinet je včeraj potrdil odredbo Mussolinija, da se razdeli Abesinijo v tri dele in se vse tri dele potem priklapi laški Eritreji. Laški kabinet je to storil kljub protestu Lige narodov. Obenem je laška vlada nacionalizirala pšenico, tako da za slučaj vojne vlada lahko pšenico absolutno kontrolira.

MALI OGLASI

Pouk na harmoniki

Začeli smo z novo serijo pouka na harmonike. Pouk se začne v soboto ob 9. uri. Pouk traja 10 dni, in cena je samo \$4.85. Tekom tega pouka bomo dajali učencem zastoj harmonike, da prakticirajo z njimi.

Schulte Music Studio
202 Euclid Arcade. Odprto zvečer. (133)

Naprodaj je

hiša v bližini sv. Vida cerkve. Hiša je za dve ali tri družine. Kuce naj se zgleda na 15801 Grovewood Ave.

Naznanilo tajnikom

Če sem pomotoma kje kaj ostal dolžan, je moj naslov sedaj 1199 E. 61st St., prej 6611 Edna ave.

Joe Pograjc.

Dekle dobi delo

Delo dobi mlada dekle, ki bi pomagala in se izučila v trgovini. Vprašajte na 6111 St. Clair Ave.

VDOVCI IN VDOVE!

V nedeljo 7. junija priredijo vdovci in vdove piknik na Beretičevi farmi. Pridite, da boste lahko vrteli janjca na ognju. Vsi ste vabljeni. Zabave bo dovolj, da bo lahko vsak zadovoljen. Vozil bo Oblakov truk izpred S. N. Doma ob 9. zjutraj.

June 3-5)

Gotov denar

plačamo za North American Mortgage Loan certifikate. Oglašite se pri nas.

Ledogar - Horner Company
504 Union Trust Bldg.
Vogal E. 9th in Euclid Ave.
CHerry 3800 (132)

Odda se

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

"I, kakopak! Kako je ne boš videl, ko se pa tam-le ziblje!" Česa drugega pa si pričakoval?"

"Pričakoval?" Dyke je odprti ust zija vanj. "Mar si jo ti tukaj pričakoval?"

Wolverstone ga je pogledal, se zasmel, nato pa rekel glasno, da so ga mogli vsi slišati:

"Seveda! Kakopak!"

Ko je šel Wolverstone kmalu potem na kopno, je rekel Hagthorpeju in drugim, ki so se zgrnili okoli njega: "Naš kapetan je odnekad skromen človek. On se ne bo nikoli ustil o svojih uspehih. Hm, bilo je tako-le: Padli smo skupaj z Don Miguelom, in ko smo mu pogreznili njegovo škaflo, smo vzeli na krov nekega londonskega škrica, katerega je poslal v te vode državni tajnik z naročilom, da pregovori kapetana Blooda, da se odpove piratstvu in da sprejme oficirski patent v kraljevski mornarici. Kapetan pa ni hotel ničesar slišati od vsega tega. Nato pa smo zadeli na mornarico Jamajke, ki ji je poveljeval tisti stari, sivi hudič, polkovnik Bishop, nakar je kazalo, da bo zdaj siguren konec kapetana in vseh ostalih sinov naših mater. Zato sem stopil k njemu ter mu dejal, naj sprejme kraljevski patent in reši naše vratove. On se je vdal na mojo besedo, nakar mu je tisti londonski škric na mestu podelil oficirski patent. Bishop se je skoraj zadušil od jeze, ko je izvedel za stanje stvari. Toda nič ni pomagalo: moral je požreti ta grenak založaj. Zdaj smo postali kraljevi možje ter z Bishopom vred odjadrili v Port Royal. Ampak Bishop nam ni zaupal. Vse preveč je vedel. Saj če ne bi bilo tistega škrica iz Londona, bi bil dal prav gotovo Blooda obesiti. Blood se je nameraval še iste noči iztihnati iz Port Royala, toda to je moralo priti Bishopu na nos, zato je ukazal pristaniškimi oblastim, da morajo strogo paziti nanj in na njegovo ladjo. Tako je res vzele več dni, pa končno jih je Blood vendarle ukanil. Mene in večino ljudi je poslal iz Port Royala na fregati, katero sem kupil za to vožnjo. Njegova nakana je bila — kakor mi je povedal — da bi mi sledil, kakor da me lovi. Da li je igral to igro ali ne, tega ne vem, toliko pa vem, da je prijadral že pred menoj sem, kar sem tudi pričakoval."

Z Wolverstoneom je šel v izgrubo velik zgodovinar. Imel je baš pravo domišljijo, da je vedel, kako daleč lahko gre od resnice in kako lahko pobarva svoje pripovedovanje.

Nato je vprašal, kje bi mogel najti kapetana. Ko so mu povedali, da je na krovu svoje ladje, se je dal odvesti tja, da se mu javi, kakor je rekel.

V veliki kabini Arabele je našel Petra Blooda samega in že dokaj vrnjenega, torej v stanju, v katerem ga ni še nikoli videl. Ko je Wolverstone vstopil, je kapetan dvignil svoje podplute oči, da vidi, kdo je prišel.

"Ah, stari volk!" je rekel kapetan Blood. "Torej končno si vendar prišel. In kaj boš storil z menoj, a?"

Wolverstone ga je gledal s treznim molkom. Pogled na kapetana Blooda v tem položaju, mu je povzročil žalost. Da bi dal izraza tej svoji žalosti, je zaklel. To je bil namreč edini njegov izraz za emocije vseh vrst. Nato pa je stopil naprej in sel na stol ob mizi, nasproti kapetanu.

"Moj Bog, Peter, kaj je to?" "Rum," je rekel Peter. "Jamajka rum." In porinil je steklenico in kozarec proti Wolverstoneu.

Wolverstone se ni zmenil za ponudeno pijačo.

"Vprašam te, kaj te boli?" "Rum," je spet ponovil kapetan Blood in se zasmel. "Rum in nič drugega ko rum. Jaz odgovarjam na vsa tvoja vprašanja. Čemu ti ne odgovarjaš na moja? Kaj boš storil z menoj?"

"Sem že storil," je rekel Wolverstone. "Hvala Bogu, da si imel toliko pameti, da si brzdal svoj jezik, dokler sem jaz prišel. Ali si dovolj trezen, da me razumeš?"

"Pijan ali trezen, razumel te bom."

"Torej poslušaj." In povedal je zgodbo, katero je bil povedal prej na pomolu.

"Prav, prav," je rekel kapetan Blood, ko je Wolverstone končal. "Ampak zdaj to nima več pomena. Hvaležen pa sem ti vseeno, stari volk, ti zvesti volk! Ampak zdaj nisem več pirat in nikoli več ne bom. Zdaj je končano!" In udaril je po mizi.

"Prav, prišel bom spet, da se pomeniva, ko ne boš imel toliko ruma v sebi," je dejal Wolverstone in vstal. "Medtem pa te prosim, da ne pozabiš zgodbe ki sem ti jo povedal, in da ne rečeš ničesar, kar bi me postavilo na laž. Zdaj mi vsi verjamejo, celo oni, ki so odjadrili z menoj iz Port Royala. Storiš sem, da mi morajo verjeti. Če bi oni vedeli, da si resno vzel

tisti kraljevski patent in da bi storil tako, kakor je Morgan storil, ki je potem pirate preganjal, potem veš, kaj bi si mislili o tebi in kakšne bi bile posledice."

"Peklene bi bile posledice," je rekel Peter Blood, "in prav te so, ki sem jih vreden."

"Pojdi, pojdi!" je rekel Wolverstone. "O tem bova še jutri govorila."

Res, govorila sta, a je Wolverstone kmalu ugotovil, kaj ga boli. Rak je razjedal Bloodovo srce, in Wolverstone je bil dovolj bistroumen, da je ugotovil značaj tega raka. In prišel je spet preklinjati babje krilo.

Toda stanje stvari se ni izpremenilo. Blood sicer ni popival in pijanceval v krčmah Tortuge z družbo, katero je v bolj-ših dneh sovražil, pač pa se je zapiral v svojo kabino in tam kaj tuhtal in pil. Njegovi prijatelji gori v governerjevi hiši so ga izkušali iztrgati iz njegovega otoplega stanja, toda zaman.

Pozneje, ko je prenehala deževna doba, so ga poiskali njegovi kapetani s predlogom o napadih na razne španske naselbine. Toda napram vsem je bil enako brezbržen. Nekega dne je prišel k njemu Christian, poveljnik jadrnice Clotho, ki je zahteval ukazov, kaj jim je storiti.

"Poberi se k vragu!" je zahteval Blood ter ga spodil iz kabine.

Christian je res odšel, divji in jezen, naslednjega dne pa je njegova jadrnica dvignila sidro in odplula, dajoč s tem zgled dezertacije.

Včasih se je Blood vpraševal, čemu je sploh prišel nazaj na Tortugo. Vedoč, da je suženj misli na Arabelo, je prisegal in se zaklinjal, da je enkrat za vselej končal s piratstvom. Torej, kaj pa je delal zdaj tu? Na to vprašanje si je odgovarjal z drugim vprašanjem: Kam drugam pa naj bi bil šel? Zdelo se je, da ne more ne naprej, ne nazaj.

Toda končno, ko so Bloodovi gusarji res postali že nestrpni, se je nekaj primerilo, kar je povzročilo kapetanov prijatelja, governer d'Ogerona. Nekega lepega sončnega jutra je namreč prišel na krov Arabele governer Tortuge, katerega je spremljal neki mali, prijazen gentleman.

"Moj kapetan," je povzel M. d'Ogeron, "tu vam predstavljam M. de Cussyja, governerja Francoske Hispaniole, ki želi z vami izpregovoriti besedo ali dve."

Iz spoštovanja do svojega prijatelja, je kapetan Blood vzel pipo iz ust, vstal ter rekel: "Vaš sluga sem."

M. de Cussy je vrnil poklon, nato pa sel na sedež pod oknom velike kabine.

"Kakor čujem, imate izbor

no in številno moč pod svojim poveljstvom, moj kapetan," je rekel.

"Približno osemsto mož." "In dalje sem tudi čul, da postajajo ti možje nestrpni v svojem brezdelju."

"Naj gredo k vragu, če se jim zljubi!"

M. de Cussy je vzel iz žepa tobačnico ter si z delikatno gesto založil ščepec njuhanca.

"Hm, jaz imam nekaj bolj-šega predlagati ko to," je rekel.

"Tak na dan z besedo!" je odvrnil kapetan Blood brez vsakega zanimanja.

M. de Cussy je pogledal gospoda d'Ogerona in namršil obrvi. Kapetana Blooda namreč ni našel kaj prida uslužnega in pristopnega. Toda gospod d'Ogeron mu je bodrilno pokimal, nakar je governer Hispaniole pričel razvijati svojo zadevo.

"Iz Francije je dospela novica, da je vojna med Francijo in Španijo."

"To je novica?" je ponovil Blood malomarno.

"Jaz govorim oficijelno, moj kapetan. Nikar ne mislite, da prenašam prazne govorce. Da, med Francijo in Španijo je vojna — formalna vojna. Namen Francije pa je, da se ta vojna zanesa v Novi svet. Zato bo priplula iz Bresta v to vodo francoske mornarice pod poveljstvom gospoda barona de Rivarola. In ta mi je sporočil v pismu, da bi želel, če bi jaz mogel spraviti tu na noge približno tisoč mož s potrebnimi ladjami, kar bi služilo za njegovo ojačenje. Zato sem prišel k vam, moj kapetan, po navetu najinega prijatelja gospoda d'Ogerona, da vam predlagam, da svoje moštvo in svoje ladje udinjate pod zastavo gospoda de Rivarola."

Blood ga je pogledal s pogledom, v katerem je bilo zdaj prvokrat razbrati nekoliko zanimanja. "Vi nam predlagate, da nas vzamete v francosko službo?" je vprašal. "Pod kakšnimi pogoji, gospod?"

"Pod pogoji, ki bodo jamčili za vas čin prvega kapetana in primerne čine za častnike, ki služijo pod vami. Imeli boste seveda tudi pravico do plače, ki gre s činom in s svojimi možmi boste deležni ene desetine vsega vojnega plena."

"Moji možje te ponudbe ne bodo smatrali za velikodušno," je odvrnil kapetan Blood. "Povedali vam bodo, da oni lahko jutri odjadrjo v kako špansko naselbino, jo napadejo in oplenijo, pa lahko obdrže ves plen zase."

"Da, da, resnica! Toda to se more zgoditi samo z riziko, da se zagreši dejanje piratstva. Toda z nami bi bila vaša pozicija pravilna in oficijelna, in če vzamete v poštev silno mornarico, ki bo na razpolago gospodu baronu de Ricarolu, morate priznati, da se bodo vsa podvzeta podvzela in izvršila na 'veliko roko,' kakor bi jih vi sami ne mogli izvršiti. Vidite torej, da bi bila morda v tem slučaju desetina plena večja kakor v drugem slučaju ves plen."

Kapetan Blood je pomislil. Da, zadeva, ki je bila predlagana, koncem konca res ni bila piratstvo. Bilo je to častno opravilo v službi kralja Francije.

"Posvetoval se bom s svojimi častniki," je končno odgovoril ter poslal ponje.

Ko so prišli, jim je sam gospod de Cussy razložil stvar: Hagthorpe je takoj izjavil, da je ponudba ugodna in spremljiva. Moštvo je bilo že sila nestrpno in je brez dvoma, da bi rado sprejelo službo, ki mu jo nudi francoski kralj. Hagthorpe je pogledal Blooda, ko je govoril. Blood je zamišljeno pokimal z glavo. Obodreni

svojimi ladjami v Petit Goave koncem januarja, ko je bilo pričakovati priplutja mornarice barona de Rivarola.

Zdaj je zavladalo na Tortugi živahno življenje. Treba je bilo preopremiti in pregledati ladje, dočim so se drugi vrgli na bukaniranje mesa. Vseh teh priprem se Blood ni udeleževal. Njemu ni bilo mnogo do vsega tega. Vdal se je le na željo svojih častnikov in pa, ker je videl, da bi bila ta služba častna ter ne bi imela nobenih zvez s piratstvom. Sicer pa je ostajal pri vsem pasiven.

BARON DE RIVAROL

Peter Blood je bil še vedno slabe volje, ko je odjadril iz Tortuge in prav take volje ga je našel tudi njegov prihod v Petit Goave, kjer se je imel vršiti intervju in snidenje obeh

mornaric. Baron, visok, štiri-desetleten mož orlovskega nosu ter zelo hladen in dostojanstven, je premeril kapetana Blooda s pogledi, ki so bili vse drugo ko priznalni in laskavi. Za Hagthorpeja, Ybervilleja in Wolverstonea, ki so stali v vrsti za svojim kapetanom, se ni niti zmenil. Gospod de Cussy je ponudil kapetanu Bloodu se-dež.

(Dalje prihodnjich)

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom.
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978

Dr. Anthony L. Garbas
SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK
v Slovenskem Narodnem Domu
6411 St. Clair Ave.
HENDERSON 0919

Posebna razprodaja
MASTER FRIGIDAIRE 535
popolnoma nova
regularna cena \$163.00, sedaj samo \$124.50
MASTER FRIGIDAIRE 635
regularna cena \$199.50, sedaj samo \$149.50
6 kubič. čev. popolnoma nova
MANDEL HARDWARE
15704 WATERLOO ROAD KENMORE 1282

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podpornica organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.
SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.
K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.
V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.
Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekmo svojega 42.letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"
Če se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelk je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNISKA PODPORA:
Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizko.
K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejšje vrste zavarovanja.

Član in članica nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.
Nad 70 let stari član in članica so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močne in bogate podporne organizacije potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois.

Dollar Sale -- Razprodaja
Naša mala razprodaja čevljev
Ker smo se namenili razprodati več sto parov obutve dobrega izdelka za ženske in dekleta, in ker v zalogi niso vse številke (sizes), jih prodajamo po
65c, 95c in \$1.00
Tudi večja zaloga vsakovrstnih drugih čevljev po
\$1.95 in \$2.45
Tudi otroški čevlji se dobe po
10c in 19c
Razprodaja se bo nadaljevala. Se priporočamo.
BUTALA'S SHOE STORE
6408-10 St. Clair Ave.

William E. Borah, ki se poganja za kandidata republikanske stranke za predsednika. Borah je najboljši govornik v stranki, vendar ima zelo malo prilike biti nominiran.

Pripravna obleka za igralke sportne igre tenis. Obleka je dostojna, obenem pa dovoli igralki precej prosto gibanje.

Bivši predsednik Herbert Hoover bo prišel na konvencijo republikanske stranke v Cleveland. Sicer Hoover pravi, da ne bo kandidiral, vendar je gotovo, da se te časti ne bi branil, če bi ga nominirali.

William E. Borah, ki se poganja za kandidata republikanske stranke za predsednika. Borah je najboljši govornik v stranki, vendar ima zelo malo prilike biti nominiran.

PIKNIK

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

